

Thế gian đầy bóng dáng não phiền
 Chỉ riêng lòng con đầy ảnh hình Sư Phụ
 (Nếu người thế gian biết yêu mến Thầy
 Não phiền sẽ không còn chỗ ngụ!)
 Nhưng vì thế gian đầy dẫy não phiền
 Tìm không ra chỗ nào để Thầy có thể trú! ☐ ☐ ☐

Con đem bán cả trời trăng
 Chỉ cầu mua chút hào quang của Thầy!
 Xin Thầy thương kẻ nghèo này
 Chiếu cho vài ánh sáng soi cõi lòng ☐ ☐ ☐

Người thế gian đêm đêm đi chơi
 Khiêu vũ và nghe nhạc
 Chỉ mình tôi ngồi trong khoái lạc
 Quáng tự quang và tự âm
 (Quán tự tâm) ☐ ☐ ☐

Từ khi con biết Ngài
 Không gì trên thế gian có thể rủ rê con được nữa.
 Sư Phụ ôi!
 Xin thương tưởng bảo bọc con hoài - Amen ☐ ☐ ☐

trích dẫn từ "Giòng Lệ Âm Thầm"
 ~ Thanh Hải Vô Thượng Sư ~

Bí ẩn của Siêu Thế giới

Thanh Hải Vô Thượng Sư khai thị tại
trụ sở Liên Hiệp Quốc, Nữ Ước, Hoa Kỳ.

Ngày 26 tháng 6 năm 1992

Chào mừng quý vị đến Liên Hiệp Quốc nghe kinh. Xin quý vị hãy cùng với Sư Phụ cầu nguyện bằng tín ngưỡng của quý vị, cảm ơn những gì chúng ta đang có, đang đạt được, và hy vọng những người đang thiếu thốn cũng hưởng được những gì như chúng ta đang có. Chúng ta cũng cầu nguyện cho những người tỵ nạn trên thế giới, những nạn nhân chiến tranh, các quân nhân, chính phủ các nước và các nhà lãnh đạo Liên Hiệp Quốc, đều có thể thực hiện các nguyện vọng của họ, và chung sống trong hòa bình. Chúng ta tin rằng, những gì chúng ta cầu nguyện đều sẽ được toại nguyện, vì Thánh Kinh đã nói như thế.

Cảm ơn mọi người, đã lâu quá Sư Phụ mới trở lại đây. Có quý vị nào đã đến đây lần trước không? Sư Phụ muốn nói là có dự buổi thuyết pháp kỳ trước? Khi nào? Có? Nhiều như vậy à? Cảm ơn. Chủ đề của buổi thuyết pháp hôm nay là: Bí ẩn của Siêu Thế Giới. Chuyện của thế giới này quý vị đều biết cả rồi, Sư Phụ không muốn

nói lại. Quý vị đã biết thế giới này có Liên Hiệp Quốc, nước Mỹ, Nữu Ước. Nhưng ngoài thế giới này ra, còn có những điều khác mà Sư Phụ nghĩ quý vị muốn biết. Đó không phải là những chuyện thần kỳ hay dị thường như Steven vừa nói, làm cho quý vị thấy khó tin, mà đây là những chuyện rất khoa học, hợp lý và quan trọng.

Chúng ta đều nghe nói kinh điển của các tôn giáo có đề cập đến bảy tầng trời, có những cảnh giới tâm linh khác nhau, có Thiên Quốc bên trong, Phật tánh, v.v.... Đây là những chuyện thuộc về siêu thế giới. Nhưng không bao nhiêu người đạt được những chuyện mà kinh điển đã ghi lại. Sư Phụ không thể nói là không có, nhưng rất ít. So với dân số của thế giới, những người thể nghiệm được Thiên Quốc bên trong hoặc siêu thế giới thực quá ít ỏi. Nếu quý vị sống ở Mỹ, rất có thể quý vị đã có dịp đọc những sách nói về siêu thế giới. Có những bộ phim do người Mỹ sản xuất không phải hoàn toàn hoang đường. Ngoài ra, có những bộ phim quay bởi người Nhật cũng không phải hoàn toàn là sản phẩm tưởng tượng. Những người này rất có thể đã đọc sách của những người đã nhìn thấy siêu thế giới, trở về viết lại, hoặc chính họ đã từng thấy những cảnh giới của Thiên Quốc.

Thiên Quốc là như thế nào? Tại sao phải nghĩ tới Thiên Quốc khi tại thế giới này chúng ta đã có đủ chuyện để lo nghĩ và chúng ta đã có chức nghiệp, nhà cửa yên ổn và những người thân yêu? v.v... Bởi vì điều gì chúng ta cũng có rồi, cho nên mới cần phải tìm Thiên Quốc. Nói đến Thiên Quốc, có vẻ tôn giáo quá, sự thật đó là một thế giới tâm linh cao hơn. Người xưa gọi đó là Thiên Quốc, nói một cách khoa học, thì đó là trạng thái ý thức cao đẳng hơn mà chỉ cần biết cách thì chúng ta có thể đạt đến được.

Nghe nói gần đây ở Mỹ mới phát minh được một loại máy có thể

giúp người nhập định. Quý vị có thử qua loại máy này chưa? Máy này hiện đang được bán với giá rẻ tại nước Mỹ, từ bốn trăm đến bảy trăm đồng, tùy theo mức độ mà quý vị muốn. Họ nói rằng loại máy này được chế tạo cho những người lười biếng tọa thiền, nhưng lại muốn được nhập định ngay. Nếu quý vị không biết, Sư Phụ có thể giới thiệu sơ lược cho quý vị nghe.

Loại máy này có thể giúp cho quý vị đi vào một trạng thái tâm linh hoàn toàn thoải mái, sau đó đạt đến trí huệ cao đẳng. Nghe nói rằng điều này có thể đưa quý vị đến mức độ cao đẳng của trí thức và trí huệ, và quý vị sẽ cảm thấy rất thích thú. Trong máy họ đặt những loại âm nhạc được chọn lọc đặc biệt, loại âm nhạc ngoài đời, nên cần phải đeo máy nghe; sau đó họ lại dùng dòng điện kích thích để quý vị có thể thấy được những tia chớp, nên cần phải đeo khăn bịt mắt. Muốn nhập định chỉ cần đeo máy nghe và bịt mắt là đủ, như vậy cũng được lắm! Bốn trăm Mỹ kim thôi, rất rẻ. Nhưng cách nhập định của chúng tôi càng rẻ hơn, vừa hoàn toàn miễn phí lại vừa vĩnh cửu, không cần dùng điện, cũng không cần dùng pin, không lo ngại máy móc bị trở ngại, hoặc phải sửa chữa.

Ánh sáng và âm thanh nhân tạo đã có thể giúp người ta trở nên thoải mái và thông minh như vậy - điều này Sư Phụ chỉ đọc được trên báo nhưng cũng chưa thử qua. Đó là lý do khiến máy này rất được ưa thích, và bán rất nhanh. Chỉ là âm thanh và ánh sáng nhân tạo thôi mà đã có thể làm cho con người thoải mái, tăng trưởng trí thông minh, thì quý vị có thể tưởng tượng những âm thanh và ánh sáng thật còn giúp cho tâm linh và trí huệ chúng ta đến mức nào. Những thứ này thật sự thuộc về siêu thế giới, nhưng mọi người đều có thể đạt được nếu chúng ta muốn tiếp xúc với ánh sáng và âm thanh đó. Đó là một loại nhạc trời và âm thanh

bên trong chúng ta. Tùy thuộc vào cường độ của âm nhạc và ánh sáng này, chúng ta có thể đi ra ngoài thế giới này và đi vào sự hiểu biết thâm sâu hơn.

Cũng giống như định luật vật lý, muốn phóng hỏa tiễn vượt khỏi sức hút của trái đất cần phải có một sức đẩy rất lớn ở đằng sau; khi hỏa tiễn bay nhanh, cũng phát ra những tia sáng. Cho nên Sư Phụ đoán rằng khi chúng ta bay nhanh vào siêu thế giới, chúng ta cũng phóng ra những tia sáng, cũng nghe thấy được âm thanh. Âm thanh này là một thứ chấn động lực, có thể đưa chúng ta đến những cảnh giới cao hơn, nhưng không có tiếng động, lại không bị trở ngại, không có một cảm giác khó chịu nào, lại không tổn tiền. Đó là phương pháp đi vào siêu thế giới của chúng ta.

Những gì của siêu thế giới đều tốt đẹp hơn thế giới chúng ta, hơn tất cả những gì chúng ta có thể tưởng tượng và không tưởng tượng được. Khi quý vị thể nghiệm được một lần quý sẽ hiểu, không ai có thể diễn tả những sự việc của siêu thế giới một cách chính xác được, nhưng khi chúng ta có thể nghiệm thì chúng ta sẽ biết được; tuy nhiên cần phải duy trì vĩnh viễn, cần phải thành tâm tu hành. Không ai có thể tu dùm cho quý vị, cũng giống như không ai có thể giúp quý vị làm những công việc của Liên Hiệp Quốc, rồi để cho quý vị lãnh lương; cũng vậy, không ai có thể ăn dùm chúng ta mà chúng ta no được. Cho nên phương pháp tu hành là phải đích thân thể nghiệm. Chúng ta nghe những người có thể nghiệm nói, nhưng không thể nào từ câu chuyện này đạt được các thể nghiệm. Chúng ta có thể có thể nghiệm một vài lần hay là vài ngày là nhờ vào sự trợ giúp của những vị đã có thể nghiệm về Thượng Đế, rồi không cần cố gắng chúng ta cũng có thể tự nhiên thấy được một ít ánh sáng, nghe được một ít âm thanh, nhưng những thể nghiệm này phần lớn không có được lâu dài, cho nên

chúng ta cần phải tự mình tu, tự mình thể nghiệm.

Ngoài thế giới của chúng ta, còn có rất nhiều thế giới khác. Thí dụ cao hơn thế giới chúng ta một chút là thế giới A Tu La. Ở thế giới A Tu La, đã có hơn một trăm cảnh giới khác nhau. Mỗi cảnh giới là một thế giới, biểu tượng cho những trình độ hiểu biết của chúng ta. Cũng giống như chúng ta vào đại học, cần phải qua từng lớp học một, đại biểu cho những sự hiểu biết ngày càng sâu rộng của chúng ta về bài vở của đại học, rồi từ từ về sau chúng ta sẽ tốt nghiệp. Tại thế giới A Tu La chúng ta sẽ thấy nhiều thần thông, và rất có thể chúng ta bị thần thông quyến rũ, và cũng có thần thông, có thể trị bệnh, có thể nhìn thấy những chuyện mà người khác không thấy. Tại đó, ít nhất chúng ta được lục thông. Khả năng nghe và thấy của chúng ta không còn bị giới hạn bởi không gian và thời gian nữa. Chúng ta gọi đây là thiên nhĩ thông và thiên nhãn thông. Chúng ta có thể thấu hiểu tâm tư của người khác, biết họ đang nghĩ gì, v.v.... Đây là những thứ thần thông mà đôi khi chúng ta có thể đạt được khi chúng ta đến thế giới thứ nhất.

Vừa rồi Sư Phụ có nói, tại thế giới thứ nhất có rất nhiều cảnh giới mà ngôn ngữ không thể diễn tả được. Thí dụ sau khi thọ Tâm Ấn, chúng ta thiên; nếu đẳng cấp chúng ta thuộc về cảnh giới thứ nhất thì chúng ta nhiều năng lực hơn, thậm chí có thể phát triển khả năng văn chương mà trước đây không có, biết được những chuyện mà người khác không biết. Có nhiều năng lực giống như trời ban cho vậy, có khi là tài chánh, sự nghiệp, hay là nhiều tài năng khác. Chúng ta bắt đầu biết làm thơ, hội họa, và có thể làm được những chuyện mà trước đây không làm được. Chúng ta không ngờ rằng chúng ta có được những năng lực này. Đó là cảnh giới thứ nhất. Chúng ta có thể làm thơ và viết văn rất hay. Chẳng hạn như trước đây chúng ta không phải là những nhà sáng tác chuyên

nghiệp, nhưng bây giờ lại có thể hạ bút thành văn. Đây là những lợi ích vật chất mà chúng ta đạt được khi chúng ta đến cảnh giới thứ nhất. Thật ra những thứ này không phải do Thượng Đế ban cho, mà đã hiện hữu trong thiên quốc của chúng ta, chỉ cần chúng ta đánh thức năng lực này sống dậy là có thể dùng được. Đó là một vài phương diện của thế giới thứ nhất.

Khi chúng ta lên đến những cảnh giới cao hơn, chúng ta có thể nhìn thấy và đạt được nhiều điều hơn. Vì thời gian có hạn nên Sư Phụ không thể giải thích tỉ mỉ cho quý vị, vả lại điều này cũng không cần thiết. Chỉ nghe người khác nói đến những sự tốt đẹp này, chẳng khác gì nghe nói đến bánh kẹo mà tự mình lại chưa hề ăn qua. Cho nên Sư Phụ chỉ quảng cáo sơ thôi, nếu quý muốn nếm thử thì đó là một chuyện khác. Lát nữa Sư Phụ có thể cống hiến những món ăn thật cho quý vị, nếu quý vị muốn.

Vượt qua thế giới thứ nhất, chúng ta tiến lên thế giới thứ hai - chúng ta gọi là thế giới thứ hai để giản tiện hóa. Đến thế giới thứ hai, chúng ta càng có nhiều năng lực hơn, gồm cả thần thông. Nhưng có một sự thành tựu đáng kể nhất tại thế giới thứ hai là khả năng biện tài vô ngại, dường như không ai có thể tranh luận được với những người đã đến được thế giới thứ hai, bởi vì biện tài và trí lực của họ đã phát triển đến tột đỉnh.

Đa số người với trí thông minh bình thường không thể tranh biện lại những người này, bởi vì trí thông minh của họ đã phát triển đến một mức độ rất cao. Không phải chỉ đầu óc vật chất phát triển cao độ mà là một thứ lực lượng thần kỳ tiềm tàng bên trong đã được khai mở. Người Ấn Độ gọi đẳng cấp này là “Bồ Đề”, hay còn gọi là đẳng cấp của tâm trí. Khi quý vị đạt đến đẳng cấp “bồ đề” là quý vị thành Phật. Chữ “Phật” là do chữ Bồ Đề mà ra, cho

nên đẳng cấp của Phật chỉ như vậy mà thôi. Chưa hết! Sư Phụ không phải chỉ giới thiệu Phật mà thôi, còn nhiều việc khác nữa. Cho nên nhiều người gọi những người khai ngộ là “Phật”. Nếu người này chưa vượt qua thế giới thứ hai, có thể họ rất hãnh diện, tự nhận rằng mình là Phật sống, đệ tử của họ cũng rất hãnh diện gọi họ là “Phật”. Nhưng sự thật, họ chỉ đạt đến cảnh giới thứ hai. Họ có thể thấy được nhân quả ba đời của người khác, và có khả năng biện tài vô ngại, nhưng đó chưa phải là nơi cuối cùng của Thiên Quốc.

Cho nên bất cứ người nào thấy được quá khứ, hiện tại, vị lai cũng không nên kiêu ngạo, chẳng qua là quý vị có thể đọc được sự ghi chép của A Lại Da thức. Bất cứ người tu Yoga hoặc tu thiền nào cũng đều biết A Lại Da thức là một thứ thư viện cũng giống như thư viện của Liên Hiệp Quốc vậy, bên trong ngôn ngữ nào cũng có, có tiếng 9 Rập, tiếng Nga, tiếng Trung Hoa, tiếng Anh, tiếng Pháp và tiếng Đức. Chỉ cần quý vị đọc được những ngôn ngữ này sẽ biết quốc gia đó đang xảy ra chuyện gì. Cũng vậy, khi một người tu đến thế giới thứ hai, họ có thể nhìn thấy được những kiếp sống của một người một cách rõ ràng giống như đọc tiểu sử của chính mình.

Đến thế giới thứ hai chúng ta có thể đạt được rất nhiều năng lực phi thường. Dù sao đến được thế giới thứ hai đã là khá lắm, là Phật sống rồi! Bởi vì lúc đó trí huệ Bồ Đề đã mở, có thể biết rất nhiều việc không thể nói hết được. Và đồng thời, dù muốn hay không cũng sẽ có rất nhiều phép lạ xảy ra cho chúng ta, bởi vì trí huệ của chúng ta đã mở, nên chúng ta biết cách câu thông với nguồn năng lượng cao đẳng hơn để giúp cho đời sống chúng ta trở nên thuận lợi, tốt đẹp. Bởi vì chúng ta có thể thấy được quá khứ, và hiện tại, nên chúng ta có thể sắp xếp, điều chỉnh và bổ

khuyết những sai lầm hay thiếu sót trong quá khứ của mình, từ đó cải thiện đời sống hiện tại của chúng ta.

Thí dụ trước đây chúng ta vô tình gây lỗi với người láng giềng, bây giờ người láng giềng đang âm thầm chống lại chúng ta, hay mưu toan hại chúng ta vì sự hiểu lầm hoặc vì chúng ta có lỗi với họ. Bây giờ biết rõ nguyên nhân thì rất dễ dàng sắp xếp. Chúng ta có thể đích thân đến nhà họ thăm viếng, gọi điện thoại giải thích, hoặc là mời họ tham dự buổi tiệc của chúng ta, rồi nêu rõ những điều hiểu lầm. Cũng vậy, khi chúng ta đạt đến đẳng cấp Bồ Đề, chúng ta sẽ tự nhiên hiểu rõ và biết cách thu xếp mọi việc, hay tiếp xúc với nguồn năng lực để cải thiện cuộc sống của chúng ta. Nhờ vậy, chúng ta có thể giảm thiểu được rất nhiều tai nạn, nhiều điều không thoải mái, và những sự không may. Vì vậy tu đến thế giới thứ hai cũng đã rất khá rồi!

Những điều Sư Phụ nói đều rất khoa học, rất hợp lý. Cũng không nên cho rằng các hành giả Yoga hoặc những người tu thiền đều là những người thần bí hoặc là những người thuộc hành tinh khác. Họ cũng là người địa cầu như chúng ta, nhưng tiến hóa hơn, bởi vì họ biết cách tu hành. Tại Mỹ, bất kỳ việc gì cũng có thể học được, cho nên chúng ta có thể học tất cả mọi thứ? Phải. Chúng ta có thể học bất cứ thứ gì. Khoa học của siêu thế giới chúng ta cũng có thể học được. Mới nghe qua thì rất kỳ lạ, nhưng những chuyện càng cao đẳng lại càng đơn giản, đơn giản hơn những bài toán nhúc ọc tại các trường trung học, đại học.

Tại thế giới thứ hai cũng có rất nhiều thế giới với các đẳng cấp khác nhau. Sư Phụ chỉ có thể giới thiệu sơ qua thôi, chứ không thể nói chi tiết tất cả những bí mật của thiên đàng được. Chỉ cần quý vị đi cùng với vị Minh Sư, người đã có kinh nghiệm, thì có

thể biết được. Cho nên thiên đàng không có gì là thần bí cả, nhưng không nên lãng phí thời gian quá. Mỗi thế giới còn có rất nhiều thế giới phụ thuộc, nếu mỗi lần đến một thế giới đều ngừng lại để quan sát tất cả mọi việc thì tốn rất nhiều thời gian. Cho nên có lúc Sư Phụ đưa quý vị từ thế giới này qua thế giới nọ một cách nhanh chóng. Nếu quý vị không làm minh sư thì không cần phải học nhiều như vậy, nếu không sẽ khiến cho quý vị nhúc nhủ. Dù chỉ đưa quý vị đi qua những thế giới rồi trở về nhà cũng đã tốn rất nhiều thời gian, có lúc tốn cả một cuộc đời. Chúng ta có thể túc khắc khai ngộ, nhưng đây chỉ là khởi đầu mà thôi. Cũng giống như ghi danh nhập học, chỉ cần ghi danh vào đại học là lập tức trở thành sinh viên đại học, nhưng vẫn chưa thành bác sĩ; phải học thêm mấy năm mới có thể tốt nghiệp, có khi học bốn năm, sáu năm hoặc mười hai năm, nếu đó là trường đại học đứng đắn và quý vị ghi danh là muốn thực sự trở thành sinh viên đại học. Cho nên đôi bên đều phải cố gắng mới được.

Tương tự như vậy, nếu chúng ta muốn vượt qua thế giới vật chất này, có thể vì ở Nữ Ước không còn nơi nào để chúng ta đi chơi nữa. Chúng ta đã biết thành phố Manhattan, Long Island, “Short beach”, và đã quen thuộc với tất cả các bãi biển rồi. Bây giờ, giả sử chúng ta muốn ra ngoài không gian chơi, coi thử trên đó như thế nào, như vậy có được không? Tại sao lại không được? Chúng ta tốn rất nhiều tiền để đi Miami ở Florida chẳng qua là để tắm biển mà thôi, tại sao thỉnh thoảng lại không đến những thế giới khác coi thử những tinh cầu lân cận ra sao? Đó chẳng qua chỉ là những chuyến đi xa hơn một chút và đi bằng tâm linh, thay vì nhục thể.

Chúng ta có hai cách để đi du lịch, điều này cũng rất hợp lý, và dễ hiểu thôi. Bây giờ chúng ta ở tầng thứ hai, không biết Sư Phụ

có thể kể những gì nữa đây? Chúng ta có thể sống tại thế giới này, đồng thời cũng biết được những sự việc của thế giới khác, bởi vì chúng ta có thể du lịch. Cũng giống như quý vị là công dân của nước Mỹ hay một quốc gia nào khác, nhưng quý vị cũng có thể đi du lịch các nước khác, thấu hiểu tình hình của các quốc gia khác. Sư Phụ đoán phần đông quý vị đều không phải là người Mỹ chánh gốc, phải không? Bây giờ quý vị hiểu rồi. Cũng vậy, bây giờ chúng ta có thể đến những tinh cầu khác, hay thế giới khác để hiểu biết thêm, nhưng vì khoảng cách quá xa, nên chúng ta không thể đi bộ hoặc đáp hỏa tiễn, cho dù dùng UFO (Unidentified Flying Object) cũng không thể đến được.

Có những thế giới ngay cả UFO cũng không thể bay đến, UFO - chỉ những vật thể bay trong không gian, không rõ hình dáng. Bên trong của chúng ta có một công cụ bay nhanh hơn cả UFO, đó là linh hồn của chúng ta, còn gọi là linh thể. Dùng linh thể bay khỏi tổn nhiên liệu, không sợ cảnh sát, không sợ bị cản trở lưu thông, và cũng không cần lo lắng có một ngày nước 9 Rập không bán đầu cho chúng ta. Không bao giờ bị hư hoại, ngoại trừ chúng ta vi phạm giới luật của vũ trụ, phá hoại sự điều hòa của trời đất, linh thể của chúng ta mới bị thương hại. Những điều này cũng rất dễ tránh. Nếu quý vị muốn biết, Sư Phụ có thể chỉ cho quý vị. Thí dụ, nói một cách đơn giản, Sư Phụ không phải là mục sư, đừng lo sợ! Sư Phụ không bắt quý vị phải đi nhà thờ, Sư Phụ chỉ muốn thí dụ mà thôi.

Trong vũ trụ có những pháp luật mà chúng ta cần phải tuân theo, cũng như lúc lái xe cần phải tuân theo luật giao thông vậy: đèn đỏ thì ngừng, đèn xanh thì chạy, lái xe bên tay phải, tay trái, tốc độ giới hạn là bao nhiêu, v.v.... Trong vũ trụ của vật chất, có những giới luật rất đơn giản, quý vị có hiểu không? Còn khi vượt

qua thế giới vật chất thì không còn pháp luật nữa, lúc đó chúng ta trở thành công dân tự do. Nhưng cần phải vượt qua đó mới có thể được tự do. Khi nào còn sống tại thế giới này, còn có thân thể này, thì còn phải cố gắng giữ gìn pháp luật mới không bị phiền phức, công cụ giao thông của chúng ta mới không bị tổn hại, mới có thể bay nhanh hơn, cao hơn, mà không bị trục trặc.

Trong kinh điển của Thiên Chúa giáo, Phật giáo, Ấn Độ giáo đều có những giới luật này. Những điều luật đơn giản nhất là không được làm hại đến người khác, nghĩa là “không sát sanh”, và không tà dâm, không trộm cướp, không uống rượu, gòm cả chất làm cho người ta say sưa, nghiện ngập. Có lẽ Đức Phật đã biết trước là thế kỷ thứ 20 sẽ phát sanh ra rất nhiều loại ma túy, cho nên Ngài nói “không được hút thuốc độc” bao gồm các loại cờ bạc làm cho tâm chúng ta ràng buộc trong sự hưởng thụ vật chất, mà quên đi con đường tâm linh. Nếu chúng ta muốn bay cao và nhanh, lại không gặp nguy hiểm, thì phải tuân theo những pháp luật vật chất này. Cũng như định luật vật lý vậy, muốn làm cho hỏa tiễn bay, các khoa học gia cần phải tuân theo một số định luật. Chỉ có vậy thôi. Nếu chúng ta muốn bay nhanh hơn hỏa tiễn, bay nhanh hơn UFO, thì càng phải cẩn thận hơn. Nếu như quý vị thích thì lúc thọ Tâm Ấn Sư Phụ sẽ giải thích kỹ càng hơn. Sư Phụ không muốn làm cho quý vị cảm thấy chán để sẽ phải nói: “Biết rồi. Tôi đã biết rồi. Tôi đã đọc qua Thánh Kinh rồi! Là ‘Mười điều răn’ chứ gì.”

Sự thật phần đông chúng ta đều đã đọc qua những giới luật này, nhưng chẳng qua không tham khảo kỹ lưỡng, nên không hiểu được hàm ý của giới luật, hoặc chúng ta hiểu theo cách nhìn riêng của mình, không phải hiểu ý nghĩa thật sự của nó. Vì vậy thỉnh thoảng nhắc nhở chúng ta về những ý nghĩa thâm sâu hơn cũng

không có gì là quá đáng. Thí dụ trong chương Một của Cựu Ước, Thượng Đế nói: “Ta tạo ra tất cả các loài vật để làm bạn với các người, giúp đỡ các người. Các người nên coi sóc chúng.” Sau đó Ngài nói, Ngài tạo ra các loài thức ăn cho các loài vật, mỗi loài vật có thức ăn khác nhau. Nhưng Ngài không bảo chúng ta ăn loài vật, Ngài không nói như vậy. Ngài nói: “Ta tạo các loại thực vật, những rau cải trong ruộng, những hoa quả trên cây mùi vị vừa ngọt ngào vừa đẹp mắt, đó là thực phẩm của các người.” Nhưng không bao nhiêu người chú ý điểm này, rất nhiều tín đồ đọc Thánh Kinh không hiểu ý nghĩa thật sự của Thượng Đế, vẫn cứ tiếp tục ăn thịt.

Nếu chúng ta nghiên cứu một cách khoa học sẽ biết rằng con người không hợp với việc ăn thịt. Hệ thống tiêu hóa của chúng ta, ruột, bao tử, răng, đều được cấu tạo để tiêu hóa rau trái. Chẳng lạ gì phần đông đều bị bệnh, già sớm, kiệt sức, trì trệ, trong khi lúc sanh ra họ rất sáng suốt và thông minh. Nhưng càng ngày họ càng mất đi sự nhanh nhẹn, càng lớn tuổi thì càng cảm thấy tệ hại hơn. Đó là vì chúng ta đã phá hoại công cụ phi hành của chúng ta - UFO của chúng ta (chỉ thân thể chúng ta). Nếu chúng ta muốn sử dụng công cụ này một cách an toàn và lâu dài hơn thì cần phải săn sóc nó cho thích đáng. Thí dụ như bây giờ chúng ta có một chiếc xe, quý vị đều biết lái xe, nếu chúng ta đổ nhầm dầu vào xe thì sẽ xảy ra việc gì? Rất có thể chỉ lái được mấy thước là ngừng lại. Như vậy không thể trách chiếc xe. Đó là lỗi chúng ta, vì chúng ta đổ nhầm nhiên liệu, hoặc là trong xăng có nước, nên xe chỉ chạy được một quãng là bị trở ngại, phải vậy không? Hoặc dầu nhớt lâu quá không lọc sạch, thì xe đi một lát rồi bị hư, hoặc có thể sẽ bị nổ tung.

Thân thể của chúng ta cũng giống như một công cụ phi hành, có

thể dùng để bay đến thế giới vĩnh cửu, bay đến những nơi của trí tuệ cao đẳng. Nhưng đôi khi chúng ta phá hoại công cụ này và không xử dụng nó một cách thích đáng. Thí dụ xe có thể chạy đến mấy mươi cây số, đưa chúng ta đến lớp học, đến gặp bạn bè, hoặc đi thăm những phong cảnh đẹp đẽ, nhưng nếu chúng ta đổ lộn dầu, lộn nhớt, bình nước không sẵn sóc kỹ, đương nhiên xe không thể chạy nhanh hay chạy xa được, mà chỉ đi được một khoảng đường ngắn thôi, rồi nằm vạ phía sau vườn. Điều này cũng chẳng sao, chỉ có điều là chúng ta đã lãng phí mục đích mua xe của mình, lãng phí tiền bạc, lãng phí thời gian và tinh thần, chỉ vậy thôi. Không trách ai được. Cảnh sát không đến phạt quý vị. Chẳng qua quý vị lãng phí chiếc xe, lãng phí tiền của quý vị, lẽ ra quý vị đi được rất xa, thấy được nhiều cảnh vật và có thể ngắm được rất nhiều phong cảnh.

Cũng vậy, chúng ta có thân thể mới có thể sống ở thế giới này. Chúng ta cần phải săn sóc thân thể một cách thích đáng, bởi vì bên trong có chứa đựng một công cụ có thể đưa chúng ta vượt lên thế giới này. Cũng giống như những phi hành gia ngồi trong hỏa tiễn vậy. Hỏa tiễn là công cụ của họ. Họ cần phải cẩn thận không vi phạm những định luật vật lý thì hỏa tiễn mới có thể bay nhanh và an toàn. Những phi hành gia ở bên trong mới là quan trọng. Hỏa tiễn có thể đưa phi hành gia đến mục đích, nhưng chủ yếu không phải là hỏa tiễn - phi hành gia và mục đích của họ mới là quan trọng. Nhưng nếu phi hành gia chỉ dùng hỏa tiễn để bay vòng quanh Long Island thôi, thì rất uổng phí thời gian, lãng phí tiền bạc của quốc gia, hiểu không?

Cho nên, thân người quý vô cùng, bởi vì người chủ của chúng ta ngự ở bên trong. Cho nên Thánh Kinh có nói: "Các người không biết sao, các người là đền thờ của Thượng Đế. Thượng Đế vạn

năng ngự bên trong các người.” Thượng Đế còn được gọi là Thánh Linh. Nếu như bên trong chúng ta có Thánh Linh hay Thượng Đế vạn năng, quý vị có thể tưởng tượng rằng chúng ta vĩ đại như thế nào! Nhưng phần đông có thể đọc đoạn kinh này rất nhanh, không hiểu ý nghĩa thậm thâm của câu nói này và cũng không cố tìm hiểu. Cho nên các đệ tử của Sư Phụ mới thích theo giáo lý của Sư Phụ, ngoại trừ việc mỗi ngày khổ cực kiếm tiền để giải quyết vấn đề vật chất, họ vẫn có thể tìm thấy được người chủ ở bên trong, hiểu biết được những chuyện siêu thế giới. Bên trong của chúng ta rất đẹp đẽ, rất tự tại, rất sáng suốt, chỉ cần biết cách thì có thể câu thông và có tất cả, bởi vì tất cả đều hiện hữu bên trong chúng ta. Chẳng qua chúng ta không biết chìa khóa ở đâu, mà căn phòng (chỉ thân người) đã bị khóa kỹ lâu rồi, và bây giờ chúng ta quên mất những bảo tàng ở bên trong, chỉ có vậy thôi! Một vị Minh Sư là một người có thể giúp chúng ta mở cánh cửa này, chỉ cho chúng ta thấy những phẩm vật chúng ta vốn có, nhưng chúng ta cũng cần có thời gian để đi vào bên trong kiểm soát từng món đồ của chúng ta.

Bây giờ nói đến thế giới thứ hai, quý vị có muốn tiếp tục đi lên không? (*Mọi người trả lời: Muốn.*) Quý vị muốn biết tất cả mà khỏi cần làm? (*Sư Phụ cười.*) Không sao! Tuy quý vị chưa đi qua các nước, nhưng ít ra cũng có những người đã đi qua rồi và kể lại cho quý vị nghe tình hình nơi đó. Ít nhất quý vị cũng có hứng thú hiểu biết, rất có thể quý vị cũng muốn đi. Khi qua khỏi thế giới thứ hai, chúng ta càng có lực lượng, chỉ cần chúng ta quyết tâm cố gắng tu hành thì có thể đạt đến thế giới thứ ba. Sư Phụ chưa kể hết cảnh giới thứ hai, nhưng quý vị cũng biết là chúng ta không thể ngồi đây cả ngày.

Thế giới thứ ba là thế giới cao hơn. Người đến thế giới thứ ba cần

phải hoàn toàn sạch hết tất cả nợ nần với thế giới này. Nếu như chúng ta vẫn còn thiếu bất kỳ món nợ nào của thế giới ma vương thì không thể đi lên được. Cũng giống như những tù nhân của một quốc gia, nếu như hồ sơ chưa sạch sẽ, thì họ không thể xuất cảnh đến các quốc gia khác được. Những nợ nần của thế giới bao gồm những nợ nần đã gieo trong quá khứ và hiện tại, rất có thể còn là những nợ của tương lai. Trước khi chúng ta đến thế giới thứ ba, cũng giống như qua quan thuế vậy, phải trả hết tất cả những nợ nần! Nhưng khi ở tại thế giới thứ hai, chúng ta đã bắt đầu tìm cách thanh toán tất cả những nghiệp chướng hay nợ nần còn sót lại của quá khứ và hiện tại. Bởi nếu không có nợ nần, chúng ta cũng không thể tiếp tục sống trong thế giới này.

Minh sư có hai loại: Một loại không có nghiệp chướng, nhưng mượn nghiệp chướng của người khác hạ phàm; còn một loại khác giống như phàm phu chúng ta nhưng đã sạch hết nghiệp chướng. Cho nên bất cứ người nào cũng đều có thể là Minh Sư tương lai. Thỉnh thoảng Minh Sư mượn nghiệp chướng của chúng sanh, từ cảnh giới cao hạ phàm. “Mượn nghiệp chướng”! Quý vị nghe qua cảm thấy thế nào? Điều này có thể xảy ra! Thật sự có thể xảy ra. Thí dụ trước khi quý vị hạ phàm, quý vị đã từng ở đây, và đã cùng với rất nhiều người của thế giới này giao du đã mấy đời, hay đã mấy trăm năm, sau đó quý vị trở về nơi thiên đàng rất xa, ít nhất là thế giới thứ năm, đó là nhà của Minh Sư. Qua khỏi thế giới thứ năm vẫn còn có rất nhiều cảnh giới khác.

Sau đó có thể là do lòng từ bi hoặc vì một sứ mạng được Thượng Đế giao phó, chúng ta trở lại thế giới này, và bởi vì chúng ta đã có duyên với những người này trong quá khứ, cho nên có thể mượn một ít nghiệp chướng của họ - chỉ toàn là nợ nần chứ chẳng có gì tốt đẹp cả - và nhờ vào lực lượng tu hành trả từ từ cho đến

khi hoàn thành sứ mạng của thế giới này mới thôi. Đây là loại Minh Sư mượn nghiệp chướng. Ngoài ra còn có một loại Minh Sư tu hành ở thế giới này tốt nghiệp trở thành Minh Sư. Cũng giống như trong trường đại học có giáo sư và học sinh, học sinh tốt nghiệp rồi cũng có thể trở thành giáo sư, hiểu không? Có những giáo sư thâm niên, cũng có những giáo sư vừa mới tốt nghiệp. Cũng vậy, cũng có những vị minh sư vừa mới tốt nghiệp.

Nếu chúng ta muốn đến thế giới thứ ba, chúng ta cần phải trả tất cả nợ nần, nghiệp chướng. Nghiệp chướng là quy luật: “Gieo nhân nào thì gặt quả ấy.” Cũng giống như chúng ta trồng cam thì được cam, trồng táo thì được táo, đó được gọi là nghiệp chướng, tiếng Phạn gọi đó là nhân quả. Trong Thánh Kinh không đề cập đến nghiệp chướng, nhưng ghi rằng: “Người gieo nhân gì thì gặt quả ấy”, thì cũng như vậy thôi.

Cuộc đời của Chúa Giê Su rất ngắn ngủi, mà Thánh Kinh chỉ ghi lại một phần nào những giáo lý của Ngài, cho nên sự giải thích không được rõ ràng, đầy đủ. Vả lại Thánh Kinh có rất nhiều bản, lại bị cắt xén rất nhiều lần để thích hợp với tư tưởng của các nhà lãnh đạo đương thời, những người không hẳn là khai ngộ. Trong xã hội này, trường hợp nào cũng đều có người làm ăn buôn bán, những người mối lái... nơi nào cũng tràn ngập những loại người này. Cuốn Thánh Kinh thật sự khác với bản hiện nay. Nội dung của bản chính phong phú hơn, chính xác hơn, và cũng dễ hiểu hơn. Dù sao đi nữa, vì chúng ta không có cách nào chứng minh thì thôi đừng nói đến, nếu không sẽ có người nói chúng ta dám phỉ báng Thánh Kinh. Chúng ta chỉ nên nói những chuyện có thể chứng minh được.

Có thể quý vị sẽ hỏi Sư Phụ: “Như vậy thì Ngài làm sao có thể

chúng mình được sự hiện hữu của thế giới thứ hai, thế giới thứ ba và thế giới thứ tư như Ngài đã nói?” Sư Phụ có thể chứng minh được. Nếu quý vị cùng đi với Sư Phụ thì có thể nhìn thấy cùng một quang cảnh. Nếu như quý vị không đi cùng với Sư Phụ, đương nhiên Sư Phụ không thể chứng minh được. Đây là chuyện đương nhiên! Vì có chứng minh cho nên Sư Phụ mới dám nói những chuyện này; có hàng ngàn hàng vạn đệ tử trên khắp thế giới có thể chứng minh cho nên Sư Phụ mới có thể nói những chuyện này. Nhưng quý vị phải đi cùng với Sư Phụ, quý vị không thể nói: “Ngài đi giùm tôi, sau đó nói cho tôi nghe mọi việc là được rồi!” Điều này Sư Phụ không làm được.

Thí dụ Sư Phụ chưa bao giờ đến hội trường Liên Hiệp Quốc này, dù quý vị có diễn tả như thế nào, Sư Phụ cũng vẫn không có thể nghiệm thực tế, phải không? Cho nên chúng ta cần phải đi với những người có kinh nghiệm. Tại hội trường này có rất nhiều đệ tử đến từ các quốc gia, họ có được một số thể nghiệm hoặc tất cả thể nghiệm mà Sư Phụ vừa mới giảng. Những thể nghiệm này cũng chưa phải là trọn vẹn, những điều Sư Phụ kể chỉ là một phần nhỏ của cuộc hành trình, chỉ là một phần nhỏ mà thôi, cũng không được chi tiết lắm. Dù cho chúng ta đọc những sách vở miêu tả các quốc gia, đó cũng không phải thật sự là các quốc gia, phải không? Cho nên dù có rất nhiều sách báo viết về du lịch các nước, nhưng chúng ta cũng thích được tự mình đi thăm viếng một lần.

Chúng ta đều biết các quốc gia Tây Ban Nha, Bulgaria, và Hy Lạp, nhưng chỉ biết qua sách vở hay phim ảnh, chúng ta cần phải đích thân đến những nơi này, để thể nghiệm thật sự những chuyện vui ở nơi ấy, nếm thử thức ăn ở đó, những bãi biển đẹp đẽ, khí hậu ôn hòa, con người hiền lành, và một bầu không khí mà sách vở không sao diễn tả hết được.

Thí dụ quý vị đã vượt qua được thế giới thứ ba, nếu tiến thêm bước nữa thì sao? Đương nhiên là đến những cảnh giới cao hơn, thế giới thứ tư. Thế giới thứ tư không còn thuộc về những cảnh giới siêu phàm thông thường. Chúng ta không thể dùng ngôn ngữ đơn giản có thể diễn tả được cảnh giới này cho người đời hiểu được, làm như vậy e rằng phạm lỗi với vị giáo chủ của thế giới này. Thế giới này rất đẹp đẽ, nhưng có nơi rất đen tối, còn đen tối hơn so với Nữ Ước ban đêm bị cúp điện. Quý vị đã từng thấy cả một thành phố đen thui chưa? Có không? Còn tối tăm hơn cảnh tượng này nữa. Trước khi thấy được ánh sáng, cần phải đi qua thế giới đen tối này. Nơi này còn được gọi là “cấm thành”, trước khi tìm thấy chân lý của Thượng Đế, chúng ta đều bị thế giới này cản lại. Nhưng nếu có vị sư phụ kinh nghiệm thì có thể đưa chúng ta qua khỏi nơi này. Nếu không, tại thế giới đó, chúng ta sẽ không tìm thấy đường.

Khi chúng ta tu hành đạt đến một thế giới khác, thân tâm, trí lực và đời sống đều có những thay đổi. Quan niệm sống cũng như sự suy nghĩ và cách làm việc của chúng ta đều thay đổi. Ngay cả những công việc thường nhật cũng mang một ý nghĩa khác. Chúng ta hiểu rõ tại sao phải làm việc này, tại sao phải thay đổi công việc. Chúng ta hiểu được mục đích của đời người, nên không còn cảm thấy buồn bã bất an, mà rất an nhiên nhẫn nại, đợi ngày hoàn thành sứ mạng trên địa cầu này, bởi vì chúng ta đã biết sau khi chết chúng ta sẽ đi về đâu, đó được gọi là “vãng sanh tại thế”. Sư Phụ đoán trong số quý vị cũng có người đã từng nghe qua những chuyện tương tự như vậy, không biết có vị minh sư nào có thể nói khác hơn được (*Sư Phụ cười*), nhưng chúng ta cũng cần phải tự mình thể nghiệm sự an lạc bên trong. của Sư Phụ là, làm sao người ta có thể miêu tả cùng một chiếc xe Mercedes khác nhau được. Nhưng tuy rằng người có chiếc xe Mercedes và người

biết về chiếc xe này có thể miêu tả nó như nhau, nhưng sự hiểu biết hoặc miêu tả này không phải là chiếc xe Mercedes.

Tuy Sư Phụ dùng ngôn ngữ bình thường để nói chuyện với quý vị, nhưng đây không phải là những chuyện bình thường. Quý vị cần phải đích thân thể nghiệm bằng sự thành tâm nỗ lực tu hành, và với sự hướng dẫn của minh sư. Như vậy thì sẽ an toàn hơn. Tuy chúng ta có thể tự mình tu hành nhưng cơ hội thành công chỉ có một phần triệu thôi, lại rất nguy hiểm, và phải mạo hiểm mà kết quả cũng không được chắc chắn. Chẳng hạn như Swedenbord hay Gurdjieff, là những vị minh trong quá khứ, được biết là tự một mình tu luyện thành công, nhưng nếu chúng ta đọc về cuộc đời tu hành của những người này, thì phần đông đều gặp nhiều trở ngại và nguy hiểm, mà cảnh giới họ đạt được cũng không hẳn là cao nhất.

Sau khi qua được thế giới thứ tư, quý vị đến một thế giới cao hơn, thế giới thứ năm. Nơi đó là quê hương của các vị minh sư, tất cả các minh sư đều đến từ đây. Cho dù đẳng cấp của họ cao hơn thế giới thứ năm, nhưng họ vẫn ở đây. Đây là nơi cư ngụ của họ. Vượt qua thế giới thứ năm còn có rất nhiều phương diện khác của Thượng Đế, điều này không dễ gì hiểu được, Sư Phụ sợ rằng quý vị sẽ bối rối, rất có thể sau này hoặc sau khi thọ Tâm Ấn, quý vị đã chuẩn bị một chút, Sư Phụ sẽ nói đến những điều mà quý vị không thể tưởng tượng được, để tránh những quan niệm sai lầm đưa đến việc hiểu lầm ý chỉ của Thượng Đế.

Vấn Đáp

Vấn: Ngài có đề cập đến việc Minh Sư có thể mượn nghiệp chướng của người khác. Trong trường hợp như vậy, nghiệp

chướng của họ có thể được tiêu trừ sao? Đối với những người đó, họ có những kết quả gì?

Đáp: Đúng! Đúng vậy! Minh sư có thể tiêu trừ nghiệp chướng của bất cứ người nào họ muốn. Sự thật lúc thọ Tâm Ấn, tất cả những nghiệp chướng trong quá khứ của đệ tử đều đã được tiêu trừ, Sư Phụ chỉ để lại cho họ nghiệp chướng của đời này; như vậy họ mới có thể tiếp tục sống, nếu không họ sẽ lập tức vãng sanh, bởi vì không còn nghiệp chướng thì không thể sống tại thế giới này. Cho nên Minh Sư chỉ tiêu trừ những nghiệp chướng tồn kho, như vậy những người ấy mới có thể sạch sẽ; và để lại một ít nghiệp chướng cho họ tiếp tục làm những công việc của cuộc đời này. Khi thời gian đến, họ mới có thể ra đi, nếu không làm sao họ có thể đi được? Dù trong cuộc đời này họ rất trong sạch, nhưng còn nghiệp chướng của đời khác thì sao? Hiểu không?

Vấn: *Mục đích của tu hành là gì?*

Đáp: Mục đích là gì à? Sư Phụ chưa nói cho quý vị nghe sao? Là để thần du siêu thế giới, trở về Thiên Quốc, liễu ngộ trí huệ của quý vị, và làm một con người tốt hơn trong cuộc đời này.

Vấn: *Tất cả các thế giới đều có nghiệp chướng phải không?*

Đáp: Không phải tất cả các thế giới đều có, chỉ có đến thế giới thứ hai thôi. Bởi vì đầu óc của chúng ta, hay bộ máy “điện tử”, là sản phẩm của thế giới thứ hai. Chúng ta từ những thế giới cao hơn, xuyên qua nhiều cuộc hành trình, đến thế giới vật chất này làm một số công việc. Dù là một vị Minh Sư, khi họ từ thế giới thứ năm đến thế giới vật chất này, cũng phải đi qua thế giới thứ hai để mang bộ máy “điện tử” này vào, mới có thể làm việc tại thế giới này. Cũng giống như một người thọ lặn khi xuống nước, họ phải mang bình dưỡng khí và những khí cụ khác. Dù bản thân của họ không có gì quái dị, nhưng một khi họ đeo bình dưỡng khí,

mặc áo lặn vào, trông họ giống như một con nhái vậy. Con người chúng ta cũng vậy, đôi lúc trông thật quái dị trong cái thân thể và bộ máy điện tử này. Thật ra chúng ta rất hoàn mỹ. Dù quý vị bây giờ nghĩ rằng quý vị rất đẹp, nhưng so với “con người thật”, quý vị vẫn rất là xấu xí. Tuy nhiên, để có thể làm việc tại thế giới này, chúng ta cần phải mang những trang bị đó vào. Vì vậy khi chúng ta vượt qua thế giới thứ hai đến những cảnh giới cao hơn, chúng ta phải để lại bộ máy điện tử của chúng ta ở đó. Đến những thế giới cao hơn, chúng ta không cần dùng đến bộ máy đó nữa. Cũng như một người thợ lặn khi lên bờ, họ sẽ cởi bỏ bình dưỡng khí và những trang bị khác ra, bản lai diện mục của họ sẽ xuất hiện, phải không?

Vấn: Ngài nói rằng khi vượt qua thế giới thứ hai thì sẽ bỏ được tất cả các nghiệp chướng lại, hoặc cần phải tiêu trừ tất cả các nghiệp chướng, nghĩa là tất cả các nghiệp chướng của quá khứ và của cuộc đời này?

Đáp: Đúng vậy, bởi vì không còn bộ máy “điện tử” để ghi lại mọi việc. Chúng ta có nghiệp chướng vì có bộ máy “điện tử” này. Đầu óc là dùng để ghi lại những kinh nghiệm của thế giới vật chất, cho nên chúng ta mới có nghiệp chướng. Tốt xấu đều được máy ghi lại bên trong, chúng ta gọi đó là nghiệp chướng. Nghiệp chướng là gì vậy? Đó là những kinh nghiệm tốt xấu trong đời đời kiếp kiếp của chúng ta, những phản ứng và những kinh nghiệm học hỏi. Bởi vì chúng ta có cái gọi là lương tâm, chúng ta biết được mình cần phải làm điều thiện; nhưng có những lúc chúng ta gây nên chuyện xấu, và những chuyện xấu này làm cho chúng ta rất khổ tâm, vì vậy chúng ta gọi là nghiệp chướng. Cũng giống như lúc chúng ta leo núi mang rất nhiều hành lý; và sức hút của trái đất kéo chúng ta xuống nên chúng ta leo núi rất khó, hiểu không? Thế giới này có rất nhiều nội quy đạo đức và mỗi quốc

gia cũng có phong tục tập quán và pháp luật khác nhau, ràng buộc chúng ta vào những quan niệm tốt xấu, có tội và vô tội. Rồi thể theo phong tục, tập quán, và luật pháp của một quốc gia nào đó, mà sự liên hệ giữa chúng ta với người khác được cho là tốt hay xấu, hoặc là có tội hay vô tội. Dần dần những sự suy nghĩ này trở thành thói quen, rồi chúng ta cho rằng làm như vậy là sai quấy hoặc hành động như thế này là xấu xa tội lỗi, v.v.... Tất cả những kinh nghiệm này sẽ được “bộ máy điện tử” ghi chép lại hết, và khiến cho chúng ta phải luân hồi sanh tử mãi trong thế giới vật chất này hoặc những thế giới cao hơn một chút, nhưng vẫn không đủ cao vì chúng ta vẫn chưa hoàn toàn tự tại. Chúng ta không thể “bay bổng” lên được, đều vì bị ràng buộc bởi những quan niệm... thành kiến này.

Vấn: Lúc chúng ta sanh ra có phải đã được định trước rằng cuộc đời này sẽ đạt tới đẳng cấp nào không?

Đáp: Không. Chúng ta có quyền lựa chọn để đi nhanh hay chậm. Thí dụ xe của quý vị chứa được một trăm lít xăng, nhưng quý vị có thể đi nhanh một chút hoặc là đến chậm một chút, quyết định đều do quý vị.

Vấn: Tôi muốn biết về đẳng cấp của thiên sứ.

Đáp: Đẳng cấp của thiên sứ? Ồ? Quý vị muốn biết thiên sứ nào? *(Thính giả: Thiên sứ bảo hộ.)* Thiên sứ bảo hộ có thể đạt tới thế giới thứ hai. Đẳng cấp của thiên sứ thấp hơn đẳng cấp con người. Họ chuyên môn phục vụ cho chúng ta. *(Thính giả: Họ chưa bao giờ vượt qua được thế giới thứ hai sao?)* Không, ngoại trừ họ được làm người, họ rất ngưỡng mộ loài người bởi vì Thượng Đế ngự bên trong con người. Chúng ta có một “thiết bị” có thể cùng với Thượng Đế đồng một thể, nhưng thiên sứ thì không. Điều này khá phức tạp, Sư Phụ sẽ nói với quý vị vào một dịp khác. Có rất nhiều

loại thiên sứ khác nhau. Tất cả đều vì muốn giúp đỡ chúng ta mà họ được hiện hữu. Nếu họ được Thượng Đế sáng tạo cũng là để phục vụ chúng ta. Họ có thể vượt qua được thế giới thứ hai, nhưng cũng không cần thiết mấy, hiểu không? Có những lúc một vật nào đó được chế ra rồi thì không thể nào được sửa đổi được. Thí dụ quý vị ở trong một căn phòng, tất cả vật dụng được sáng tạo là để cho đời sống quý vị được dễ chịu. Tuy những vật này rất là hay, thí dụ quý vị ngồi đây, nhưng có thể dùng máy điều khiển bằng vô tuyến để bật tắt cả đèn trong phòng, ngoài vườn hay có thể mở máy truyền hình. Chiếc máy điều khiển vô tuyến này là do chính quý vị phát minh, nhưng máy chỉ dùng để phục vụ cho quý vị mà thôi. Mặc dù về phương diện nào đó, máy này hay hơn quý vị, có thể điều khiển một vài điều mà khả năng của quý vị làm không được, nhưng bộ máy điện tử sẽ không bao giờ có thể trở thành con người.

Vấn: Tôi muốn biết hiện nay chúng ta có thân người này phải chăng vì những kiếp trước chúng ta làm những chuyện xấu cho nên không thể giải thoát được? Chúng ta nguyên là từ trong thế giới này hay trước đây chúng ta đã từng ở những nơi cao hơn? Chúng ta phải có thái độ hoặc cách nhìn như thế nào để có thể sớm vượt qua được đẳng cấp này, được giải thoát?

Đáp: Muốn bỏ thân xác này để vượt lên trên! Được. Nếu như quý vị biết cách. Có rất nhiều pháp môn giúp chúng ta vượt qua thân xác này để đến siêu thế giới, có những pháp môn không thể đưa chúng ta đi xa lắm, có những pháp môn có thể đưa chúng ta đi thật xa, và có những pháp môn có thể đưa chúng ta đến mục đích. Từ lúc còn trẻ đến bây giờ, (bây giờ Sư Phụ trông còn trẻ, nhưng lúc đó thì trẻ hơn) Sư Phụ so sánh tất cả các pháp môn đã học được trong đó pháp môn của Sư Phụ là hay nhất, có thể đưa chúng ta đạt đến cảnh giới cao nhất. Nếu như quý vị muốn có thử

nghiệm thì ngoài đường phố có rất nhiều pháp môn để quý vị lựa chọn. Có những pháp môn đưa quý vị đến thế giới A Tu La, có pháp môn đưa quý vị đến thế giới thứ hai, có những pháp môn đưa quý vị đến thế giới xa hơn, thí dụ thế giới thứ ba hoặc thế giới thứ tư; nhưng muốn đạt được tới thế giới thứ năm thì không nhiều lắm. Pháp môn mà chúng ta đang tu hành có thể đưa quý vị đến thế giới thứ năm. Sau đó quý vị được tự tại, có thể tự đi một mình. Vượt qua thế giới thứ năm, chúng ta có thể tiếp xúc được rất nhiều phương diện khác của Thượng Đế, nhưng đây không phải là việc mà mọi người ưa thích. Chúng ta thường nghĩ rằng thế giới càng cao càng tốt, nhưng thật sự không phải vậy. Thí dụ, có lúc chúng ta được mời đến một tòa nhà đẹp đẽ, chúng ta được ở trong phòng khách của người chủ, ngồi đó hưởng thụ những thứ rất vừa ý. Sau đó chúng ta muốn vào những căn phòng ở bên trong để nhìn thử, rồi cuộc chúng ta lại đi đến nơi đổ rác. Quý vị biết căn nhà có rất nhiều phòng, không phải phòng nào cũng quan trọng, chúng ta có thể ra phía sau nhà hoặc đến phòng phát điện ở ngoài nhà, rồi bị điện giật chết ở nơi đó. Cho nên không nhất định là càng vào bên trong càng tốt, nhưng vì muốn mạo hiểm, chúng ta mới đi.

Vấn: Tôi có hai vấn đề, thứ nhất Ngài nói rằng có những ký ức từ những kiếp trước, ký ức này từ đâu mà đến? Thứ hai: làm thế nào để tiêu trừ những nghiệp chướng liên hệ, bao gồm những suy nghĩ hiện tại. Sự suy nghĩ này có phải là một phần của những nghiệp chướng mới không?

Đáp: Phải, phải. Rất có quan hệ. Vấn đề thứ nhất, nghiệp chướng từ đâu mà đến? Quý vị có thể đọc được những ghi chép của tiền kiếp. Những sự kiện trong tiền kiếp đều được ghi lại trong A Lại Da Thức; đó là một thứ thư viện của thế giới thứ hai, mà bất cứ người nào đến được đây đều có thể vào xem xét. Cũng như không

phải bất cứ người nào cũng có thể vào thư viện của Liên Hiệp Quốc, nhưng Sư Phụ có thể, bởi vì hôm nay Sư Phụ được mời đến Liên Hiệp Quốc để giảng kinh. Không phải mỗi người đều có thể vào Liên Hiệp Quốc, nhưng quý vị có thể bởi vì quý vị là thành viên ở nơi đây. Cũng vậy, khi chúng ta đạt tới thế giới thứ hai thì có thể biết được những sự việc trong tiền kiếp. Trong thế giới thứ nhất, có một vài nơi nếu chúng ta đến được cũng có thể biết phần nào tiền kiếp của một người, nhưng sự hiểu biết này không được cao đẳng và hoàn toàn. Về vấn đề những kinh nghiệm của tiền kiếp có liên quan gì đến nghiệp chướng của cuộc đời này? Chúng ta có thể nói rằng đó là những kinh nghiệm mà chúng ta đã học được để ứng phó với cuộc sống của cuộc đời này, hiểu không? Những điều quý vị thu thập từ kiếp trước, quý vị sẽ xử dụng trong kiếp này. Cũng vậy, khi quý vị gặp những sự kiện tương tự như những kinh nghiệm không may trong kiếp trước, quý vị sẽ cảm thấy sợ hãi. Thí dụ nếu kiếp trước quý vị vô ý té từ trên lầu xuống, bị thương rất nặng, lúc đó rất tối, lại không có ai giúp đỡ quý vị; bây giờ mỗi lần quý vị bước xuống thang lầu, quý vị có cảm giác lo sợ, đặc biệt là những nơi cầu thang cao và tối, quý vị cứ ngập ngừng mãi, không biết có nên xuống hay không. Hoặc nếu như tiền kiếp, quý vị đã nghiên cứu một cách sâu sắc một môn khoa học nào đó, thì kiếp này quý vị sẽ phát hiện rằng mình có nhiều hứng thú về bộ môn này, mặc dù trong kiếp này quý vị không phải là một khoa học gia. Lại thí dụ Mozart là một thiên tài, lúc bốn tuổi đã biết chơi dương cầm, đến nay vẫn nổi tiếng. Bởi vì trước khi trở thành một vị thầy nổi tiếng, đời đời kiếp kiếp ông đã luyện tập âm nhạc. Nhưng mỗi khi sắp sửa đạt tới đỉnh cao của âm nhạc thì ông lại qua đời. Vì thế ông rất yêu thích âm nhạc, và ao ước phát triển sự nghiệp âm nhạc của mình, cho nên khi trở lại ông mang theo những tài hoa đã học được từ kiếp trước. Có những người trước khi đến thế giới này, họ đã đến thế giới A Tu La hoặc

thế giới thứ hai, cho nên họ có những tài hoa về khoa học, âm nhạc, hoặc văn chương rất lạ thường. Họ có những phát minh hoặc sáng tạo mà những người khác không hiểu được và cũng không nghĩ đến, đó là vì họ đã học qua và đã thấy qua. Cho nên có hai cách học tập: tại thế giới này và tại siêu thế giới. Những người vừa mới sanh ra đã có khả năng thiên phú hoàn mỹ, thí dụ những thiên tài, đều là những chuyên gia của siêu thế giới; họ là chuyên gia của thế giới A Tu La hoặc thế giới thứ hai, thậm chí có người đến từ thế giới thứ ba, nếu họ tự nguyện trở lại thế giới này, họ là những thiên tài xuất chúng.

Vấn: Xin Ngài cho biết rõ những điều kiện của Tâm Ấn là gì? Sau khi thọ Tâm Ấn mỗi ngày phải tu hành như thế nào?

Đáp: Trước hết, mọi thứ đều hoàn toàn miễn phí, không có một sự ràng buộc nào ngoại trừ quý vị muốn tiếp tục tu hành thì tự mình giữ gìn kỷ luật. Điều kiện là: không cần có kinh nghiệm. Phải. Quý vị không cần phải có kiến thức về các bộ môn Yoga, hay thiền định nào hết, nhưng phải trọn đời ăn chay, gồm cả việc không ăn trứng. Sữa và cheese có thể dùng, chỉ cần dùng thực vật nào không cần phải sát sanh là được. Dùng trứng được coi như là sát hại một nửa sanh mạng, cho dù trứng chưa thụ tinh cũng không thể ăn, bởi trứng có tính hấp thụ những lực lượng âm. Vì vậy những thầy phù thủy thích chơi hắc thần thông, dùng trứng để hút những con ma ra khỏi những người bị ma nhập, quý vị có biết điều này không? *(Có người trả lời: biết)* Ô, hay quá! Ít ra Sư Phụ cũng có thể tức khắc chứng minh, nếu không có thể tức khắc khai ngộ cho quý vị. Lúc truyền Tâm Ấn quý vị có thể nghiệm được âm thanh và ánh sáng của Thượng Đế. Thứ âm nhạc tâm linh này sẽ đưa quý vị đến một đẳng cấp tâm linh cao hơn để quý vị thưởng thức được mùi vị nhập định - một trạng thái rất an lạc và hạnh phúc. Sau khi thọ Tâm Ấn, nếu quý vị muốn tu hành, có

thể tiếp tục ở nhà tu hành; Nếu quý vị không muốn, Sư Phụ không thể ép buộc quý vị và cũng không thể làm phiền quý vị. Nếu quý vị tiếp tục tu hành và cần Sư Phụ giúp đỡ, Sư Phụ sẽ tiếp tục giúp đỡ, nếu không tự quý vị cũng biết phải làm thế nào. Mỗi ngày tọa thiền hai tiếng rưỡi. Buổi sáng thức dậy và buổi tối trước khi đi ngủ, tọa thiền hai tiếng; buổi trưa có thể tọa thiền nửa tiếng. Lúc Sư Phụ không giảng kinh ở đây, quý vị có một tiếng đồng hồ ăn trưa, quý vị có thể ẩn lánh vào một chỗ để tọa thiền, như vậy là có được một tiếng đồng hồ rồi. Khi về nhà ngồi một tiếng hoặc nửa tiếng. Buổi sáng thức dậy sớm một tiếng, sắp xếp lại thời gian nghỉ ngơi, thí dụ bớt coi truyền hình, bớt nói chuyện, bớt gọi điện thoại, bớt đọc báo sẽ để dành được rất nhiều thời giờ. Sự thật chúng ta có rất nhiều thì giờ, chẳng qua là chúng ta lãng phí mất hết; cũng giống như chúng ta không lái xe đến Long Island chơi mà ở trong khu vườn phía sau viện này. Câu trả lời như vậy, quý vị có thỏa mãn không? (*Có người trả lời: Thỏa mãn.*) Chỉ vậy thôi. Ngoài việc yêu cầu quý vị trọn đời tu hành, không còn một điều kiện nào khác. Sau đó đời sống của quý vị sẽ mỗi ngày một cải thiện, có những kỳ tích sẽ phát sinh, một cách tự nhiên, không phải do quý vị khẩn cầu mà đến, hiểu không? Nếu quý vị dụng tâm tu hành, quý vị có thể hưởng thụ cảnh thiên đàng ngay tại thế giới này. Vì vậy nên có hàng trăm ngàn đệ tử vẫn theo Sư Phụ tu hành cho đến bây giờ, vẫn còn dính theo Sư Phụ không rời, bởi họ thật sự dụng tâm tu hành, nên thể nghiệm ngày càng tốt.

Vấn: *Phật tánh là gì?*

Đáp: Phật tánh? Được. Phật tánh rất khó giải thích, nhưng quý vị có thể dùng trí để tưởng tượng. Phật tánh là một thứ trí huệ cũng giống như quý vị hiểu biết một vấn đề nào đó rõ ràng hơn bao giờ hết, quý vị hiểu biết được rất nhiều việc trong cũng như ngoài thế giới này mà lúc trước quý vị không thể hiểu hoặc không hề biết

đến. Đó là Phật tánh. Một khi Phật tánh, còn gọi là trí huệ Phật, được khai mở, quý vị sẽ biết được mình là ai, tại sao lại đến đây, và ngoài những thế giới này còn có những thế giới nào, loại người nào? Phật tánh cũng có nhiều đẳng cấp khác nhau, cũng như trong trường đại học có rất nhiều trình độ khác nhau. Quý vị càng học nhiều thì sự hiểu biết càng phong phú, cho đến khi tốt nghiệp mới thôi. Những chuyện này rất trừu tượng, khó có thể giải thích rõ ràng, nhưng Sư Phụ đã cố gắng rồi. Đó là một thứ liễu ngộ. Mỗi khi quý vị tu hành đạt đến một đẳng cấp tâm linh cao hơn, thì mức độ liễu ngộ, sự hiểu biết và cảm nhận về mọi việc cũng sẽ thay đổi, tâm hồn càng cảm thấy an vui hơn, tự tại hơn. Đối với đời sống hàng ngày, quý vị không còn lo âu và rất sáng suốt trong mọi vấn đề. Quý vị có thể xử lý và giải quyết mọi việc một cách tốt đẹp hơn. Ngay cả phương diện vật chất cũng tốt hơn, còn những cảm nhận bên trong thì chỉ quý vị mới biết được. Những điều này không dễ giải thích. Cũng như quý vị kết hôn với người quý vị thương yêu, cảm giác đó chỉ quý vị biết được, không ai có thể cảm nhận giùm cho quý vị được.

Vấn: Sư Phụ kính yêu, cảm ơn Ngài đã ban cho những lời khai thị. Xin Ngài giúp giải những nghi vấn trong lòng con. Tại sao thế giới ngày nay có nhiều minh sư như vậy, khiến cho chúng ta có nhiều cơ hội học tập nhanh chóng, điều mà trước đây rất khó khăn. Xin Sư Phụ khai thị.

Đáp: Đương nhiên được. Vì ngày nay việc truyền tin dễ dàng hơn trước, cho nên chúng ta có thể tìm được Minh Sư dễ dàng hơn, chứ không phải ngày xưa không có Minh Sư hoặc Minh Sư khó kiếm. Đương nhiên có những Minh Sư tương đối dễ cầu. Điều này còn tùy vào nhân duyên của Minh Sư với đại chúng, sự lựa chọn đệ tử của Ngài và ý nguyện truyền thụ của Ngài mà định. Nhưng bất cứ thời đại nào, cũng có khoảng từ một tới năm

vị Minh Sư, tùy theo nhu cầu của thời đại đó. Ngày nay chúng ta có thể nhận biết và gặp được Minh Sư dễ dàng hơn là nhờ có hệ thống truyền tin rộng lớn, có truyền hình, đài phát thanh và sách báo mà chúng ta có thể sản xuất hàng ngàn, hàng vạn quyển một cách nhanh chóng. Thời xưa muốn in một quyển sách, trước hết phải dùng chiếc búa thô tạp chặt một thân cây xuống, rồi chẻ ra thành từng miếng mỏng, đầu búa chỉ dùng ít lâu sau là hư hoặc lứt đi, không dùng được nữa; cho nên phải tốn rất nhiều thời giờ, dùng đá để mài bén; còn có rất nhiều chuyên phức tạp khác. Sau đó từng chữ từng chữ một từ từ khắc lên. Việc chuyên chở một quyển Thánh Kinh phải dùng cả một quân đoàn, hiểu không? Nếu trong thời đó có xe vận tải, thì phải dùng loại xe thật lớn. Bây giờ việc truyền bá dễ dàng, cho nên chúng ta mới biết có nhiều vị đại sư, quý vị rất may mắn, có thể lựa chọn vị Minh Sư mình thích như đi mua sắm vậy. Điều này đối với quý vị rất tốt, không ai có thể gạt quý vị “Ta là hay nhất” được. Quý vị có thể so sánh, dùng trí tuệ của quý vị phán đoán “Ồ, người này tương đối khá” hoặc “Tôi có vẻ thích người này hơn”, “Người này trông dễ sợ quá”, “Người kia xấu quá”. (*Mọi người cười.*)

Vấn: Ngài đề cập đến việc có thể lựa chọn Minh Sư, vậy những người đã thọ Tâm Ấn với những vị Sư Phụ khác, Ngài có vui lòng truyền Tâm Ấn cho họ không?

Đáp: Chỉ cần họ thật sự tin rằng Sư Phụ có năng lực hơn, có thể giúp họ sớm đạt đến những cảnh giới cao hơn, Sư Phụ mới giúp họ Tâm Ấn được. Nếu họ vẫn rất tin tưởng vào vị Sư Phụ trước của họ, bỏ không được, thì cứ tiếp tục theo vị Sư Phụ đó; như vậy tốt hơn. Nếu quý vị tin rằng Sư Phụ của quý vị là tốt nhất thì quý vị không cần thay đổi. Nhưng nếu quý vị vẫn chưa thể nghiệm được ánh sáng và âm thanh mà Sư Phụ vừa giảng, và trong lòng

vẫn còn hoài nghi, thì quý vị có thể thử. Bởi vì ánh sáng và âm thanh là tiêu chuẩn đo lường Chân Sư. Nếu người nào không thể lập tức cho quý vị thể nghiệm ánh sáng và âm thanh đều không phải là Chân Sư. Xin lỗi, Sư Phụ cần phải nói thật. Hành trình về thiên quốc cần được trang bị bằng ánh sáng và âm thanh, cũng giống như muốn xuống biển, chúng ta phải trang bị một bình dưỡng khí. Mọi việc đều có những ích dụng riêng biệt. Cho nên quý vị thấy tất cả các thánh nhân đều có hào quang, đó tức là ánh sáng. Quý vị tu pháp môn này cũng sẽ phát ra những vòng ánh sáng như trên hình vẽ Chúa Giê Su vậy. Những người có siêu năng lực sẽ thấy được ánh sáng của quý vị, cho nên họ vẽ Chúa Giê Su, Phật Thích Ca đều có những vòng ánh sáng chung quanh. Nếu quý vị mở được thiên nhãn thì sẽ thấy những người tu hành cao đều có những vòng ánh sáng này, Nhiều người có thể thấy được điều này. Ở đây có ai thấy không? *(Có người trả lời: Có.)* Quý vị nhìn thấy gì? *(Tôi thấy được “linh khí”.)* Linh khí và ánh sáng khác nhau. Khí có rất nhiều màu sắc khác nhau, màu đen, màu cà phê, màu vàng và màu đỏ; tùy theo tánh tình của đối phương lúc đó mà định. Nhưng khi quý vị nhìn thấy một người có linh khí tâm linh rất mạnh thì khác hẳn, có phải không?

Vấn: *Tôi thật sự không có câu hỏi. Chỉ là... trước đây tôi có luyện tập Raja Yoga một thời gian. Tôi nghĩ rằng những cái tôi thấy được cũng là một thứ khí. của tôi là lúc đó tôi cũng không hiểu rõ lắm.*

Đáp: Bây giờ cô không còn thấy nữa sao? Hoặc là thỉnh thoảng có thể thấy được? *(Thính giả: Không, bây giờ tôi không tọa thiền nên không thấy.)* Ồ! Cho nên cô mới bị mất thứ năng lực này. Nếu cô tin tưởng vào pháp môn này thì vẫn phải ngồi thiền; nó có thể giúp cô một phần nào, cũng không có hại gì.

Vấn: *Tôi đọc trên tờ truyền đơn của Ngài có nói về ngũ giới, một khi thọ Tam Ấn là phải trì ngũ giới sao?*

Đáp: Phải, đây là pháp luật của vũ trụ.

Vấn: *Tôi không hiểu ý nghĩa của tà dâm?*

Đáp: Nghĩa là nếu quý vị đã có một ông chồng rồi thì đừng đi tìm ông thứ hai, rất dễ dàng (*mọi người cười*); giản dị hóa đời sống của quý vị, không nên quá phức tạp để tránh những sự tranh chấp về tình cảm. Thật vậy, quý vị sẽ làm người khác đau khổ. Chúng ta không nên làm tổn thương cho người nào cả dù chỉ là vấn đề tình cảm. Hãy cố gắng tránh tạo thêm sự xung đột và đau khổ về tình cảm, hay tinh thần của bất cứ người nào, nhất là những người thân yêu của chúng ta. Nếu đã lỡ có tình nhân rồi thì đừng nói cho chồng mình nghe, nói ra chỉ làm ông thêm đau lòng mà thôi, nhưng phải từ từ giải quyết vấn đề này. Bởi vì có người nghĩ rằng nếu có lỡ ngoại tình, thì về nhà phải khai thật hết cho vợ hay chồng mình, như vậy mới chứng tỏ lòng trung thực, chánh đáng của mình. Làm như vậy là bậy, là không tốt. Quý vị đã phạm lỗi rồi, tại sao còn đem rơm rác về bắt người khác phải chia xé? Nếu ông chưa biết thì không đau đớn lắm, hiểu không? Biết được sự thật chỉ làm ông thêm đau lòng mà thôi; cho nên phải tự mình cố gắng giải quyết vấn đề; đừng làm sai nữa là được. Tốt nhất là đừng nói cho người yêu của mình nghe, vì như vậy sẽ làm họ đau lòng.

Vấn: *Tôi nhận thấy phần lớn các vị Minh Sư đều có tánh khô hài, xin hỏi tánh khô hài và sự tu hành có quan hệ với nhau không?*

Đáp:Ồ! Sư Phụ nghĩ rằng các vị Minh Sư đều rất vui vẻ, thông thả, và tự tại đối với mọi việc. Họ có thể cười mình, cười người, cười những chuyện thật nực cười của thế gian, những chuyện mà con người rất lao tâm nhọc trí suy nghĩ, và bám chặt vào. Nhưng

sau khi tu hành, chúng ta tự nhiên trở nên tự tại, không thấy có gì nghiêm trọng nữa. Dù cho ngày mai có chết hay sống cũng không hề gì, mất tất cả hoặc có tất cả cũng không sao. Khai ngộ rồi, trong hoàn cảnh nào, chúng ta cũng có đầy đủ trí huệ và năng lực để chăm nom lấy mình. Cho nên chúng ta không hoảng sợ hay lo lắng, như vậy mới thông dong tự tại, cảm thấy chẳng có gì quan hệ với thế giới, mất còn đối với chúng ta không còn là điều quan trọng nữa. Nếu chúng ta được rất nhiều thứ, thì cũng chỉ để cống hiến, làm lợi ích người khác, lợi ích cho những người chúng ta thương yêu mà thôi. Ngoài ra, đối với chúng ta, đời sống này không có gì quan trọng đến cần phải khổ nhọc phấn đấu để bảo tồn. Nếu chúng ta quý trọng sanh mạng, thì cũng tốt, nhưng không có nghĩa là chúng ta cứ ngày đêm ngồi trên chiếc giường đính tọa thiền, chúng ta cũng phải đi làm. Thí dụ Sư Phụ cũng phải làm việc, Sư Phụ vẽ, làm thủ công để kiếm tiền. Sư Phụ không nhận cúng dường của bất cứ ai, tiền Sư Phụ kiếm được có thể giúp đỡ người khác, có thể giúp đỡ người tỵ nạn, người bị tai ương hoặc những người cần thiết. Chúng ta có nhiều tài nhiều nghệ, tại sao không làm việc? Khai ngộ rồi, đời sống của chúng ta rất giản dị, không sâu không lụy, rất thông dong tự tại, cho nên mới có tánh khô hài. Sư Phụ đoán là vậy. Quý vị nghĩ Sư Phụ có tánh khô hài không? *(Mọi người cười và vỗ tay đáp: Có.)* Như vậy thì nhất định Sư Phụ là Minh Sư rồi. Hãy cứ hy vọng là như vậy đi, vì sự lợi ích của quý vị, bởi vì không ai muốn nghe một người chưa khai ngộ nói suốt hai tiếng đồng hồ, làm mất thì giờ của quý vị.

Vấn: Trên con đường tu hành, chúng tôi thường được nghe những câu chuyện về đạo lý, nhưng tôi muốn nghe những lời giảng giải của Ngài. Thí dụ như: Tôi là ai? Tại sao tôi lại lạc vào cảnh khổ này? Tại sao tôi phải trở về nhà? Tôi rời nơi đó

như thế nào? Tại sao việc trở về lại quan trọng như vậy? Sư Phụ nói phải về đến thế giới thứ năm, tại sao không đến những cảnh giới cao hơn, đến đó có ích lợi gì? Nếu tôi không đến đó thì thế giới đó có quan hệ gì với tôi không?

Đáp: Bây giờ càng lúc càng khô hài rồi. *(Mọi người cười và vỗ tay.)* Được. Về vấn đề “Tôi là ai?”, quý vị có thể đi hỏi các vị thiên sư, hiện sống rất nhiều tại Nữ Ước. Quý vị có thể gửi số điện thoại rồi tùy tiện hỏi. *(Mọi người cười.)* Sư Phụ không có chuyên nghiệp về vấn đề này. Về vấn đề thứ hai, “Tại sao quý vị ở nơi này?” Có thể là do quý vị thích ở đây. Chúng ta là con cái của Thượng Đế, ai có thể ép chúng ta tới đây được. Là con cái của Thượng Đế thì cũng giống như Thượng Đế vậy, không phải sao? Dù sao là vì hoàng tử, trong một vài phương diện, cũng tương đương với một quốc vương, cũng có nhiều điểm giống vị quốc vương hoặc một vị vua tương lai, cho nên nếu họ thích đi đâu thì đi. Chúng ta cũng vậy, có sự tự do lựa chọn ở lại thiên đàng hay đi những nơi khác học hỏi. Rất có thể từ lúc rất xa xưa, quý vị đã quyết định đến đây để học hỏi và thám hiểm. Thật vậy, có những người thích tìm cảm giác hồi hộp, lo sợ, cũng như vị hoàng tử ở hoàng cung, thỉnh thoảng cũng muốn vào rừng chơi, bởi vì ông muốn thám hiểm thiên nhiên. Có lẽ là như vậy. Có lẽ chúng ta đã quá chán cuộc sống ở trên thiên đàng rồi, vì trên ấy mọi sự đã được chuẩn bị quá chu toàn, và lại được phục vụ tận nơi, cho nên quý vị muốn đích thân làm một vài việc; cũng như những người trong hoàng gia thỉnh thoảng cũng muốn xuống bếp tự mình làm vài món ăn, không muốn có người làm ở bên cạnh giúp đỡ. Sau đó người dính đầy nước cà chua, dầu đổ đầy đất, trông không giống một vị hoàng gia nữa, nhưng họ thích như vậy. Thí dụ Sư Phụ đi đâu cũng có người thích lái xe cho Sư Phụ, nhưng có những lúc Sư Phụ thích tự mình lái chiếc xe ba bánh của mình, chiếc xe gắn máy ba bánh không có khói, loại chạy bằng điện, một giờ

chạy được mười cây số, nhưng Sư Phụ thích được lái đi mọi nơi. Bởi vì Sư Phụ đi đâu cũng bị nhiều người dòm ngó, cho nên Sư Phụ thích đi đến một nơi mà không ai biết. Tánh Sư Phụ rất e thẹn, trừ những lúc phải thuyết pháp, vì việc thuyết pháp đã trở thành nhiệm vụ của Sư Phụ từ khi Sư Phụ bị người ta phát hiện và làm Sư Phụ nổi danh. Sư Phụ không thể vắng mặt thường xuyên được, nhưng thỉnh thoảng Sư Phụ cũng vẫn trốn đi vài ba tháng, giống như cô dâu trốn chồng vậy. Đó cũng là một sự chọn lựa của Sư Phụ thôi. Cho nên rất có thể quý vị muốn xuống đây chơi một thời gian, bây giờ đến lúc quý vị muốn trở về vì đã học đủ rồi, chẳng có gì để học nữa. Vả lại, chơi cũng đã mệt rồi, bây giờ muốn về nhà nghỉ ngơi. Sau đó sẽ suy nghĩ có nên phiêu lưu thám hiểm nữa hay không. Đây là những điều Sư Phụ có thể giải thích được. Còn vấn đề tại sao phải về nhà, tại sao lại đến thế giới thứ năm mà không đến thế giới thứ sáu? Điều này tùy nơi quý vị. Khi đến thế giới thứ năm rồi, quý vị muốn đi đâu nữa cũng được, còn có rất nhiều cảnh giới cao hơn, nhưng thế giới thứ năm, thuộc về trung đạo, thoải mái hơn. Càng lên trên, lực lượng càng mạnh, quý vị có thể đến đó một lát, nhưng quý vị sẽ không muốn ở lại đó. Cũng như căn nhà của quý vị rất đẹp, nhưng có nơi là cầu tiêu, quý vị không thể ở đó hoài; hoặc càng lên núi cao, phong cảnh càng đẹp, nhưng cũng không phải là nơi nghỉ ngơi; hoặc trong phòng máy điện ồn ào cả ngày không ngừng, đó là nơi vừa nóng vừa nguy hiểm, tuy đây là nơi cung cấp nhiều sự tiện nghi cho gia đình của quý vị, nhưng quý vị cũng không muốn ở đó. Chỉ vậy thôi, hiểu không? Có rất nhiều khía cạnh của Thượng Đế mà quý vị không thể tưởng tượng nổi. Chúng ta thường nghĩ rằng cảnh giới càng cao thì tình thương của Thượng Đế càng lớn, nhưng tình thương có rất nhiều loại, có thứ rất mãnh liệt, cuồng nhiệt, có thứ nhu hòa, trung dung, tùy theo trình độ lãnh hội của chúng ta mà Thượng Đế sẽ ban cho chúng ta những mực độ yêu

thương khác nhau. Nhưng có lúc lực lượng quá mạnh, chúng ta cảm thấy như bị xé ra từng mảnh.

Vấn: Tôi thường thấy rất nhiều sự phá hoại môi sinh, sự hành hạ súc vật. Ngài có thể cho tôi biết cảm nhận của mình về những vấn đề này không? Ngài có thể khuyên bảo như thế nào với những người muốn giải thoát tâm linh, để họ có thể đương đầu với những sự phá hoại xảy ra hàng ngày chung quanh họ? Ngài có nghĩ rằng giải thoát khỏi thế giới này là đủ không, hay chúng ta còn có nhiệm vụ làm giảm bớt sự đau khổ ở thế giới này? Và làm như vậy có ích lợi gì không?

Đáp: Có, ít nhất làm cho chúng ta yên lòng vì chúng ta đã làm việc thiện, cố gắng làm giảm bớt những đau khổ của đồng loại. Những điều quý vị hỏi, Sư Phụ đang làm, trước đây đã làm, bây giờ đang làm và sẽ tiếp tục làm. Sư Phụ cũng đã nói rồi, Sư Phụ thường đem tiền bạc tặng cho các đoàn thể hoặc những vùng có tai ương trên khắp thế giới. Sư Phụ không thích khoa trương những chuyện này, nhưng quý vị hỏi nên Sư Phụ phải nói. Thí dụ năm ngoái, Sư Phụ tặng một triệu Mỹ kim cho những nạn nhân người Phi bị núi lửa Pinatubo, ngoài ra còn giúp những nạn nhân bị lụt ở Âu Lạc và Trung Quốc, v.v.... Hiện nay Sư Phụ đang tiến hành việc cứu giúp những người tỵ nạn Âu Lạc, làm nhẹ gánh cho Liên Hiệp Quốc, nếu Liên Hiệp Quốc muốn Sư Phụ giúp đỡ. Chúng tôi cố gắng giúp họ về phương diện tiền bạc và nếu như Liên Hiệp Quốc đồng ý, chúng tôi có thể tìm cho họ một nơi cư trú. Ngoài ra, chúng tôi cũng cố gắng tịnh hóa môi sinh của thế giới này, giúp đỡ những người khốn khổ, và nâng cao tiêu chuẩn đạo đức thế giới. Thật vậy, chúng tôi đã giúp đỡ cả tinh thần lẫn vật chất. Bởi vì có người không muốn tu hành với Sư Phụ, họ chỉ muốn được giúp đỡ về vật chất, nên chúng tôi chỉ giúp họ vật chất. Đó là những việc Sư Phụ đang làm. Cho nên Sư Phụ phải làm việc để

kiếm tiền, bởi vì Sư Phụ không muốn nhận sự cúng dường để sinh sống; tất cả những người xuất gia và đệ tử tại gia của Sư Phụ đều phải làm việc như quý vị vậy. Nhưng ngoài việc kiếm tiền nuôi thân, chúng tôi còn giúp đỡ thế giới về phương diện tâm linh, giúp đỡ làm giảm bớt nỗi thống khổ của thế giới. Chúng tôi cần phải làm những điều này, chứ không phải cả ngày ngồi thiền nhập định để vui hưởng một mình. Chúng ta không cần những vị Phật ích kỷ đó. *(Mọi người cười.)*

Vấn: Vừa rồi Ngài có nói đến một cảnh giới nào đó mà chúng ta cảm nhận được có lực lượng. Nếu bây giờ Ngài cảm thấy có lực lượng này, Ngài làm thế nào để quyết định có nên dùng nó không? Nếu không dùng, Ngài làm sao có thể nhẫn nại nhìn những việc xảy ra ở xung quanh. Thí dụ Ngài nhìn thấy một việc được làm một cách chậm chạp, Ngài chỉ cần khẩn cầu Thượng Đế giúp đỡ hay là dùng thần thông để giải quyết vấn đề cho nhanh chóng? Và làm thế nào để sử dụng lực lượng này? Dùng rồi sẽ có kết quả gì? Ngài hiểu ý của tôi không?

Đáp: Sư Phụ hiểu. của quý vị là khi chúng ta có được năng lực biến đổi tình hình, nhìn thấy những sự việc chung quanh tiến hành một cách chậm chạp, làm sao chúng ta chịu nổi, phải không? Lúc đó nên khẩn cầu Thượng Đế hay là nên thi triển thần thông để biến hóa sự việc theo ý mình? Không, Sư Phụ sẽ nhẫn nại chờ đợi, vì chúng ta cần phải đi theo sự tiến hóa của thế giới này mới không gây nhiều loạn cho thế giới. Cũng như một em bé chưa chạy được, chúng ta không thể vì sự hấp tấp của mình mà bắt em chạy theo được, như vậy sẽ làm em bị té ngã. Tuy chúng ta có năng lực chạy nhảy, nhưng cần phải nhẫn nại dìu dắt em bé đi. Có những lúc Sư Phụ cũng bực mình và thiếu kiên nhẫn, nhưng vẫn phải tự nhắc mình hãy kiên nhẫn; cho nên Sư Phụ mới phải đi từ nước này sang nước kia năn nỉ các vị tổng

thống tại đó nhận người tỵ nạn. Tuy chúng tôi đồng ý cống hiến tất cả tài lực, nguyện đem hết tất cả tài sản của chúng tôi có đến bạc triệu, thậm chí đến bạc tỷ, nhưng vẫn phải qua hệ thống làm việc của tầng lớp, tình trạng thế nào chúng tôi vẫn phải chấp nhận. Sư Phụ không lợi dụng thần thông để biến đổi Liên Hiệp Quốc, dùng thần thông của vật chất sẽ gây nên tai nạn cho thế giới, hiểu không? Phải để cho mọi việc thuận theo tự nhiên. Nhưng có thể dùng lực lượng tu hành và trí huệ để nâng cao trí huệ của mọi người, nâng cao sự giáo hóa của mọi người, để họ tự nguyện hợp tác; đây là phương pháp hay nhất, không nên dùng thần thông. Trong bất cứ phương diện nào của đời sống, Sư Phụ cũng không dùng đến thần thông, nhưng những phép lạ vẫn xảy ra, một cách tự nhiên, đến những người tu hành. Hối thúc bất cứ việc gì cũng đều không tốt, em bé không thể chạy được mà! Thỏa mãn câu trả lời của Sư Phụ không? Nếu chưa thỏa mãn, có thể nói cho Sư Phụ biết, Sư Phụ sẽ nói rõ thêm một chút. Sư Phụ tin rằng quý vị rất thông minh, là những phần tử ưu tú được lựa chọn từ các nước, cho nên Sư Phụ không giảng tỷ mỉ. Nhân tiện muốn nói với quý vị sự tồn tại của Liên Hiệp Quốc đối với chúng ta có rất nhiều ích lợi. Trước nhất giảm thiểu chiến tranh, xung đột thế giới, tuy không thể hoàn toàn tiêu trừ. Sư Phụ đọc sách của Liên Hiệp Quốc thấy rằng mỗi người đều phải là một phần tử của Liên Hiệp Quốc, chính Sư Phụ cũng làm công việc của Liên Hiệp Quốc, Sư Phụ rất khâm phục quý vị, nhất là về hiệu quả và nỗ lực của quý vị về phương diện cứu người; cho dù dùng toàn lực lượng của thế giới cũng không làm được, nhưng nhân viên Liên Hiệp Quốc làm được. Ngoài ra, còn có rất nhiều công việc cứu trợ người và giải quyết vấn đề tỵ nạn, Sư Phụ nghe nói Liên Hiệp Quốc có trách nhiệm trông coi mười hai triệu người dân tỵ nạn, phải không? Công việc rất nhiều, lại còn chiến tranh nữa, cho nên Liên Hiệp Quốc đã giúp đỡ chúng ta rất

nhieu.

Vấn: *Cảm ơn Sư Phụ Thanh Hải đã chia sẻ trí huệ của Ngài với chúng tôi, tôi có một thắc mắc về vấn đề gia tăng nhân số của thế giới, mà từ đó sự phá hoại môi sinh càng trở nên tệ hại hơn, và nhu cầu thực phẩm càng gia tăng? Sư Phụ nghĩ như thế nào về vấn đề dân số gia tăng của thế giới? Sư Phụ có sự suy nghĩ như thế nào? Đây có phải là nghiệp chướng của thế giới? Hay là thế giới đang tạo nghiệp chướng cho tương lai?*

Đáp: Người đông một chút cũng tốt, có gì là không tốt? Càng đông càng ồn ào thì càng vui phải không? (*Mọi người cười.*) Sự thật không phải là vấn đề dân số quá đông, mà là dân số phân phối không được đồng đều, vì người ta thường hay tập trung vào một số khu vực nào đó, và không muốn di đến những nơi khác. Thật vậy, có rất nhiều vùng đất còn hoang vu chưa được khai khẩn, có rất nhiều hoang đảo, những cao nguyên rộng lớn, rừng núi xanh thẳm không một bóng người. Thí dụ mọi người đều thích tập trung tại Nữu Ước vì nơi đây vui vẻ. (*Mọi người cười.*) Nếu như chính phủ có thể tạo dựng công ăn việc làm ở mọi nơi, người dân cũng có thể đến đó làm, vì ở đây công việc vừa an toàn, nên mọi người thích tụ tập về đây. Nếu những nơi kia được bảo đảm an toàn, tạo dựng công ăn việc làm, thì họ sẽ về đó. Người ta nghĩ về vấn đề sinh kế và an toàn là chuyện rất tự nhiên. Chúng ta không nên lo lắng về vấn đề dân số quá đông, mà cần phải giúp thế giới sáng tạo nhiều công ăn việc làm hữu ích, nơi cư trú và bảo đảm an ninh, thì tất cả nơi nào cũng như nhau, sẽ không còn vấn đề dân số quá đông nữa. Về vấn đề lương thực, quý vị cần phải hiểu rõ, tại Mỹ có rất nhiều tài liệu liên quan đến vấn đề này. Họ nói rằng ăn chay là một trong những phương pháp tốt nhất để giải quyết vấn đề. Ăn chay có thể duy trì được tài nguyên của thế giới, lại vừa nuôi sống dân số toàn thế giới. Bởi vì chúng ta quá lãng phí

nhều rau cỏ, điện nước và y dược để nuôi súc vật, mà những thứ này có thể trực tiếp dùng để nuôi con người. Có rất nhiều đệ tam quốc gia cung cấp thực phẩm chay có chất đạm cao với giá rẻ, nhưng làm như vậy đối với các thành phố khác trên thế giới không được giúp đỡ nhiều. Nếu chúng ta phân phối thực phẩm đồng đều và tiến hành việc ăn chay, thì đối với chúng ta, loài vật và toàn thế giới đều có ích lợi. Một bản nghiên cứu của một tạp chí cho biết nếu trên thế giới mọi người đều ăn chay thì không còn nạn thiếu thực phẩm nữa. Chúng ta cần thành lập một tổ chức, Sư Phụ biết có một số người, có thể dùng gạo cám để chế tạo thực phẩm dinh dưỡng và bột sữa. Lần giảng kinh trước, chúng ta có nói đến vấn đề này. Họ nói dùng khoảng ba trăm ngàn Mỹ kim là có thể nuôi sống sáu trăm ngàn người ở Ceylon, một số người nghèo, những người thiếu dinh dưỡng, các bà mẹ, v.v... như vậy thật là hay. Vấn đề là chúng ta quá phí phạm tài nguyên thiên nhiên ở khắp mọi nơi trên thế giới, chứ không phải thiếu lương thực. Thượng Đế không để cho chúng ta đói, đều do chính chúng ta tạo ra cả; chúng ta hãy suy nghĩ cho thật kỹ làm thế nào để tái kiến thiết xã hội này. Việc làm này cần phải có sự trợ giúp của các chính phủ từ các quốc gia, họ phải có tinh thần phục vụ đại chúng một cách chân thành, thanh liêm, cao thượng, đem hạnh phúc đến cho nhân loại chứ không phải tạo hạnh phúc cho riêng mình. Nếu chúng ta có được sự trợ giúp của các chính phủ, thì việc tái kiến thiết xã hội không còn là một vấn đề nữa. Chúng ta cần có những nhân vật lãnh đạo cơ cấu kinh tế ưu tú, cần có nhân tài về chính trị và chính phủ chân thành; nếu những người này đều tu hành, thì lý tưởng này sẽ được thực hiện một cách nhanh chóng. Bởi vì họ đã hiểu rõ giáo lý, thông hiểu giới luật nên biết rằng cần phải thanh liêm, biết cách dùng trí huệ của họ trong lúc làm việc để sự suy nghĩ được chu đáo, rồi từ đó tái kiến tạo môi trường sinh sống của chúng ta.

Vấn: Theo tôi được biết, điều này rất khó khăn. Phần lớn những sự lạm dụng môi sinh ngày nay đều liên quan tới vấn đề dân số gia tăng, bởi vì phải cần thêm nhiều chỗ để cư trú, để làm ăn sinh sống, và để có được những phương thức sinh hoạt phù hợp với thế kỷ hai mươi. Chẳng hạn như trường hợp những khu rừng tại Ba Tây, bị lạm dụng, làm lá rụng đầy mặt đất, và tạo nên lụt lội. Điều này không phải là không có liên quan tới việc dân số gia tăng.

Đáp: Đúng vậy, tất cả mọi việc trên thế giới đều có liên quan mật thiết với nhau. Phương pháp giải quyết duy nhất là phải chữa từ tận gốc, không phải trên ngọn. Gốc rễ ở đây là sự thăng bằng của tâm linh, có hiểu không? (Mọi người vỗ tay.) Cho nên điều chúng ta cần phải làm là truyền bá thông điệp tâm linh và tôn trọng giới luật, đây mới là điều con người đang thiếu thốn. Đương nhiên chúng ta có thể lợi dụng những máy móc điện tử để giúp chúng ta nhập định và thể nghiệm một chút ánh sáng và âm thanh, nhưng nếu không có căn bản đạo đức vững vàng, đôi lúc chúng ta sẽ không kiềm chế được và dùng lực lượng này vào những chuyện không tốt. Trong đoàn thể của Sư Phụ, Sư Phụ dạy mọi người giữ gìn giới luật trước. Giới luật rất quan trọng. Chúng ta cần phải biết lúc nào và khi nào thì nên sử dụng lực lượng của mình. Không có tình thương, lòng từ bi, và quan niệm đạo đức chính đáng, dù có lực lượng cũng vô ích, sẽ biến thành hắc thần thông. Hắc thần thông là từ đó mà sinh ra. Cho nên muốn khai ngộ thì dễ, nhưng duy trì được sự khai ngộ mới khó. Trong pháp môn của Sư Phụ, nếu giữ giới không rõ ràng, không có đạo đức, Sư Phụ sẽ thâm về một phần lực lượng, như vậy quý vị sẽ không làm những chuyện xấu trong xã hội. Pháp môn của Sư Phụ khác với các pháp môn khác là Sư Phụ có thể điều khiển được lực lượng này. Hiểu không? Ngày hôm nay, Sư Phụ rất vui mừng được cùng quý vị thảo luận những vấn đề trí huệ này. Con người làm

nhều việc sai lầm vì họ thiếu trí tuệ, cũng như vấn đề lạm dụng đất đai mà quý vị vừa nêu ra, cũng như làm những chuyện sai lầm khác chỉ vì thiếu sự suy nghĩ sáng suốt. Thật như vậy, trí tuệ, sự tu hành là căn bản của tất cả. Bởi vậy cần phải đạt được sự khai ngộ. Sư Phụ đồng ý với quý vị.

Vấn: *Tôi có đọc một vài quyển sách và nghe một vài cuốn băng ghi âm của Ngài.* (Sư Phụ: Có thật như vậy sao? Thật là một điều đáng ngạc nhiên. Như vậy là chúng ta đã quen biết nhau từ lúc đó rồi.) *Tôi rất thắc mắc về vấn đề Asura.* (Sư Phụ: A.S.U.R.A. Đó là cái gì vậy?Ồ! Phải rồi Asura! Phải rồi. Phải. Phải. Đây là chữ Phạn về các biểu hiện trong cảnh giới A Tu La, là những biểu hiện của cảnh giới A Tu La. Bây giờ Sư Phụ hiểu rồi. Sư Phụ không biết là cô dùng chữ Phạn. Được rồi.) *Câu hỏi của tôi là: tôi biết là tôi đang cố gắng một cách vất vả để làm điều phải, để tu hành và tôi biết rằng tôi đang gắng gượng để đề kháng một cái gì đó đang cố chống lại tôi. Và câu hỏi của tôi là làm sao để tôi có thể vượt qua được sự tranh chấp đó? Làm sao để tôi thắng được cuộc tranh chấp đó?*

Đáp: Cái vui là ở chỗ đó. Quý vị biết rằng cái gì dễ quá thì quý vị sẽ mất ý chí phấn đấu, và cũng không có ý chí cầu thắng nữa. Đúng như vậy. Bên trong chúng ta có hai thứ lực lượng. Ngôn ngữ 9 Đông và Trung Hoa gọi là “Âm” và “Dương”. Từ ngữ Tây Phương gọi là “lực lượng phủ định” và “lực lượng chủ định”. “Lực lượng phủ định” lúc nào cũng thúc đẩy chúng ta làm những điều trái với nguyện ý của mình, “lực lượng chủ định” giúp chúng ta kháng chế khuynh hướng này. Có lúc chúng ta thắng, có lúc chúng ta thua, tùy theo lực lượng và sự cố gắng tu hành. Bởi vậy hãy cố gắng tranh thủ và tiếp tục đi tới. Cũng như Liên Hiệp Quốc phải vất vả với các vấn đề của người tỵ nạn cũng như chiến tranh trên thế giới. Có khi cuối cùng chúng ta thắng được, ít nhiều cũng

trái qua sự vất vả.

Cảm ơn quý vị đã chăm chú lắng nghe. Chúc quý vị muôn sự an lành, vạn điều như ý.

